

بسم الله الرحمن الرحيم

گیرمانده‌های سودانی در ووهان؛ بیان‌گر سطح پایین توجه حکومت انتقالی به امور شهروندان!

(ترجمه)

روز یکشنبه خانواده‌های سودانی همایش اعتراضی را در مقابل وزارت خارجه آن کشور به راه انداختند و خواهان آن شدند تا شهروندان گیرمانده سودانی در نتیجه ویروس کرونا در ووهان چین را بازگرداند. (منبع: الخرطوم 16 فبروری 2020م)

در این همایش خانواده‌های سودانی بی‌توجهی وزارت خارجه آن کشور را به باد انتقاد گرفتند. اما حکومت موقف شرم‌آورش را توجیه نموده و می‌گوید که دولت در تلاش است تا جهت انتقال گیرمانده‌ها هواپیمایی را به کرایه گیرد؛ چون حکومت برای انتقال آن‌ها باید با یک شرکت هوایی خارجی قرارداد امضاء نماید و بابت انتقال آن‌ها قیمت گزاف بپردازد.

نپرداختن به انتقال گیرمانده‌ها از شهر ووهان باعث آن شده که ده‌ها دانشجوی، بازرگان و افراد مقیم سودانی که تعدادشان مشخص نیست، در چین گیر بمانند. گزارش‌ها حاکی از آنست که در حدود 130 دانشجوی سودانی با فامیل‌های‌شان در وضعیت روانی نامناسبی قرار داشته و بدلیل تأخیر مقامات سودانی در بیرون کردن آن‌ها پس از انتشار ویروس کرونا سخت‌ترین مشکلات را متقبل شده‌اند. آن‌ها هشدار داده‌اند که امکان دارد که به ویروس کرونا آغشته شوند و موادغذایی آن‌ها در حال تمام شدن است. آن‌ها مجدداً خواهان آن شده‌اند که در بیرون کردن‌شان حکومت و سفارت آن کشور در چین فوراً اقدام نمایند.

بشیر السر دانشجوی مرحله دکترای دانشگاه زراعتی ال خوا جونگ ووهان چین در تماس تیلیفونی به روزنامه الخرطوم بیان داشت که سفارت سودان در چین به آن‌ها گفته است که حکومت امکانات لازم برای بیرون کردن آن‌ها را ندارد. وی مسوولیت مصاب شدن هر فردی سودانی را به عهده وزارت خارجه سودان و کمیته مربوط به این امر دانسته است. در ادامه افزوده است: «امروز ما صحت‌مند هستیم؛ اما نمی‌دانیم فردا چی اتفاقی خواهد افتاد.» بشیر السر بیان داشت: «وضعیت در شهر ووهان روز بروز سخت‌تر می‌شود.» و نگرانی‌ها از آن است که وضعیت صحتی/بهداشتی بیش‌تر از پیش خطرناک شود.

این‌ها حکام و فرمان‌داران ما هستند و این نحوه برخوردشان با اتباع و رعیت‌شان است؛ اما حکام در حوزه اسلام طوری دیگری بودند. بطن تاریخ مملو از داستان‌های‌شان در سرپرستی خوب‌شان از رعیت‌شان است. مردی بادیه‌نشین با خانم و شش فرزند دخترش نزد خلیفه مسلمان‌ها عمر ابن الخطاب آمده گفت: «ای عمر! این‌ها دخترانم و مادرشان استند، آن‌ها را طعام بده و به آن‌ها لباس بپوشان و از اکنون به بعد محافظ آن‌ها باش.» عمر رضی الله عنه گفت: «اگر این کار را نکردم چی؟» مرد بادیه‌نشین گفت: «برخواهم گشت.» عمر گفت: «و اگر بازگشتی چی می‌شود؟» آن مرد گفت: «قطعاً از حال آن‌ها در روز آخرت پرسان خواهی شد، در مقابل الله ایستاد خواهی شد و نتیجه کارت یا دوزخ خواهد بود و یا بهشت.» عمر رضی الله عنه فرمود: «این امت هرگز نابود نخواهد شد تا آن زمان که در میانش امثال این‌ها باشد.»

سیاست به معنای سرپرستی امور است و سرپرستی طبق عقیده و مبدأ صورت می‌گیرد که اهل یک سرزمین به آن باورمند باشند؛ اما حکام امروزی ما طبق ایدیولوژی سرمایه‌داری بر ما حکم می‌کنند؛ ایدیولوژی که بر ارزش‌ها و مبدأ امت اسلامی هیچ ارزشی قایل نیست، چی برسد به این که امور امت را سرپرستی نماید. امروز به دلیل بدی و خرابی نظام‌هایی که بر ما حکم‌روایی می‌کنند؛ سیاست مفهوم غیرحقیقی و غیراصولی را که در اسلام دارد، به خود گرفته و حکامی که به خوشی خود وارد

سرمایه‌داری غربی شده‌اند، آن (نظام‌های) را از زیر بلند می‌کنند تا سقوط ننماید. آن‌ها دستورات سرمایه‌داری را اجراء نموده، سرزمین‌ها را به فقر کشانده، از سرپرستی امور مردم دست کشیده، نحوه سلب و غارت دارایی‌های مردم را خوب آموخته و این‌که چگونه مالیات را که به آن نام‌های گوناگون داده‌اند، وضع نمایند، خوب بلد هستند.

این طبیعی‌ست که وضعیت شبیه وضعیت گیرمانده‌ها در وهان چین اتفاق بیفتد. این همه و مصیبت بزرگ‌تر از این حکام سرزمین‌های اسلامی هستند که مطابق به نگرش اسلام با اتباع و رعایای‌شان برخورد نمی‌کنند. آن‌ها از مسوولیت فرار می‌نمایند و عمل کرده‌ها و سیاست‌شان هیچ پیوندی با مفهوم سرپرستی ندارد. آن‌ها هیچ چیزی را خوب انجام داده نمی‌توانند؛ مگر چنگ زدن به نظام‌های سرمایه‌داری که همه ارزش‌های نیک را از بُن بر کنده و تنها و تنها بر ارزش مادی تمرکز می‌کند! امروز آن‌ها برنامه‌های تنگ نمودن حوزه اقتصادی و رام نمودن مردم را با یهود تمرین می‌کنند، با وجو این‌که امت اسلامی سیاست‌های آن‌ها رد نموده نمی‌پذیرند. اما تقدیس و احترام آن‌ها به برنامه‌های آماده بادران‌شان در غرب و تطبیق این برنامه‌ها با آهن و آتش، با سمع و طاعت کورکورانه از بادران‌شان؛ شاید آن‌ها را به اسیاد و بادران آن‌ها نزدیک بسازد و رضایت و خوشنودی آن‌ها را بدست آورند و از طرف بادران‌شان به چوکی‌های کج و سست دست یابند؛ تا از این طریق حرص قدرت و قدرت‌خواهی خود را اشباع نمایند.

سرپرستی امور مردم واجب و بلکه از مهم‌ترین واجبات است. دین اسلام به انسان و سرپرستی آموزش توجه ویژه‌ای مبذول داشته است. از عبد الله ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که از پیامبر صلی الله علیه وسلم شنیده که می‌فرمود:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا رَاعِيَةٌ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ فِي مَالِ سَيِّدِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

ترجمه: همه‌ای شما سرپرست و مسئول رعیت خود هستید. امام/خلیفه مسئول رعیت و اتباع خود است. مرد در اهل خودش سرپرست و مسئول است. زن در خانه شوهرش سرپرست و مسئول آن است. خادم/کارگر در مال آقا و سیدش سرپرست و مسئول است.

ابن عمر می‌گوید؛ من این همه را از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم و گمان می‌کنم که فرمود:

«وَالرَّجُلُ فِي مَالِ أَبِيهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

ترجمه: و مرد در مال پدرش سرپرست بوده و از آن مورد بازپرس قرار می‌گیرد، پس همه‌تان چوپان/سرپرست و مسئول رعیت خود/استید.

از این جهت الله سبحانه و تعالی داشتن حاکمیت و سلطه را از برای سرپرستی امور امت و حفاظت حقوق شرعی آن‌ها فرض و واجب گردانیده است تا باشد نیازهای اساسی آن‌ها برآورده شود. از ام سلمه ابن عبید الله بن محسن و او از پدرش روایت نموده که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود:

«مَنْ أَصْبَحَ آمِنًا فِي سَرِيهِ، مُعَافِي فِي بَدَنِهِ، عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمِهِ، فَكَأَنَّمَا حَيَّرَتْ لَهُ الدُّنْيَا بِحَدِّ أَفْرِهَا»

ترجمه: کسی که در حالی صبح نماید که اهلش در امان باشد، بدنش صحت و عافیت داشته، خوراک همان روزش را داشته باشد؛ این گونه است که گویا همه‌ای دنیا برای او گرد آورده شده باشد.

اسلام نیازهای اساسی را در شش مورد خلاصه نموده است: خوراک، پوشاک و مسکن و فراهم نمودن این سه چیز را به همه‌ای افراد و رعایای دولت به گونه‌ای فردی واجب نموده است. سه مورد باقی مانده عبارت اند از: امنیت، صحت و آموزش که دولت این سه مورد را برای جامعه فراهم می‌سازد. اسلام برای فراهم نمودن این همه تشویق بسیاری نموده است؛ برای دولت واجب است تا گرسنه را سیر و برای بی‌سرپناه، سرپناه آماده کند. این همه مربوط به امور مردم و رعیت است که دولت مکلف است هر که از برآورده ساختن نیازهای اساسی اش ناتوان می‌ماند؛ برایش تهیه کند.

هیچ راه حلی برای رهای از وضعیت کشنده‌ی کنونی وجود ندارد؛ مگر این که علیه این حکام بپا خیزیم. برای از سرگیری زندگی اسلامی با ریشه‌کن نمودن این دولت‌های کارتونی که به مشکلات و چالش‌های ما به دید سبک و کم می‌نگرند و انواع شکنجه‌ها را بر ما روا می‌دارند؛ از نو بیدار شویم. با فعالین مخلص دولت رعایت و سرپرستی را برپا نماییم-دولت خلافت راشده ثانی بر منهج نبوت. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾

ترجمه: برای مثل این باید عمل کنندگان عمل نمایند.

برگرفته از جریده الرایه

نویسنده: استاد غادة عبد الجبار (أم اواب)- خرطوم

تاریخ نشر: 2020/2/26

مترجم: منیب حمیدی

#کرونا

Corona#

19Covid#